

andre Forholdsregler end i Sverrig bleve der trufne mod Cholera, efterat den iffor havde viist sig i en af Christianias Forstæder. Der forordnedes aldeles ingen Spærring, men man anvendte de kraftigste Foranstaltninger til at forbedre de hygieiniske Forhold ved Rensninger, Bortflytning af de angrebne Huses Beboere endog op i den sunde Deel af Staden o. s. v. Følgen blev ikke, at den overvømmede hele Staden, men tværtimod, at den næsten udelukkende indskrænkede sig til den først angrebne Deel, og i det Hele blev langt mindre dødelig end under den tidligere Epidemie. Endeligen har Erfaringen i vort eget Land, paa Vandholm, godtgjort, hvorledes Sygdommen under Forbedring af høist ugunstige hygieiniske Betingelser kan indskrænktes til et enkelt angrebet Sted og der forsvinde, uden Afspærring, thi de Regler, som i denne Henseende fulgtes, vare idetmindste ingenlunde qvarantainemæssige.

Collegiet formener, at disse de seneste Aars Erfaringer i vor egen Nærhed i den Grad bestyrke den Tvivl, som man allerede tidligere maatte nære om Virksomheden af Spærrings Forholdsregler mod Cholera, at det troer nu med tilstrækkelig Sikkerhed at kunne udtale den Formening, at Cholera ikke lader sig holde udenfor et Lands Grændser ved Quarantaine-foranstaltninger, selv om disse overholdes i deres hele Strenghed.

Det følger af sig selv, at Henstigten endnu mindre vil kunne opnaaes, naar man ikke kan forlade sig paa, at Quarantaine-Anordningernes Bud overholdes. Det engelske „General Board of Health“ har ogsaa i sin „Report on Quarantine“ erklæret det for umuligt i Praxis at gennemføre enhverformelt Quarantaine-Afspærring af hele Lande og store Strækninger, og Collegiet deelte i sin Skrivelse til det ærede Ministerium i 1849 denne Anskuelse. At dette ligesaavel maa gjælde om Danmark som om andre Lande, finde vi bekræftet i de seneste Forhandlinger ved Rigsdagen, hvor det, uimodsiget af den øverste Quarantaine-Bestyrelse, er inhæret, at vore Lovbestemmelser med Hensyn til Cholera ikke kunne overholdes. Under saa-

danne Omstændigheder maa det vistnok med fuld Føie ansees for unyttigt at bibeholde de hidtil gjældende Quarantaine-Anordninger mod denne Sygdom, hvorimod Collegiet troer at burde tilraade, at den samme Bestemmelse tages med Hensyn til Cholera-Patienter, der maatte ankomme fra Søsiden, som ved Cancellie-Skrivelse til Quarantaine-Directionen af 21de Juli 1835 ere anordnede for Koppepatienter, og iøvrigt at Bestemmelserne i Forordningen 17de April 1782 bringes i Anvendelse mod Cholera ligesom mod flere andre epidemiske Sygdomme.

Idet Collegiet, efter paa ny ifølge Finantsministeriets Skrivelse at have taget denne Sag under Overveielse, seer sig ved ovenanførte Grunde foranlediget til forsaavidt at modificere sine tidligere udtalte Anskuelser om Quarantainens præsumtive Henstigtsmæssighed mod Cholera, at det nu troer at burde erklære denne for utilraadelig, kan det paa den anden Side ikke undlade at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa, hvor lydeligen den sidste Tids Erfaringer tale for Muligheden af, om ikke aldeles at afholde Cholera fra at komme til Udbrud paa et givet Sted, saa dog at hindre dens Udbredelse og Dødeliggjælfelser i en paaaldende Grad ved med behørig Kraft at gennemføre en Forbedring af de vigtigste Betingelser for den almindelige Sundheds-Tilstand. Collegiet maa derfor paa det Indstændigste anbefale Regjeringen at anvende en tilstrækkelig Deel af de ved en eventuel Ophævelse af Quarantaineanstalterne mod Cholera besparede Summer paa en gennemgribende Forbedring af de hygieiniske Forhold over hele Landet, men navnlig her i Hovedstaden, hvor den ifølge Sagens Bestaafenhed er dobbelt og paaatrængende nødvendig.

D. Bang. Withusen. Thal.
 Eschricht. C. Ditto. Erler.
 Müller. Hoppe. Hansen.
 Mansa.

Til Dahlerup.
 Finantsministeriet.

Da denne Sundheds-Collegiets Erklæring ikke alene fuldkomment stemmer overens med, hvad der nu maa ansees som en almindelig